

ний центр. За попередньою оцінкою університет постраждав на 50 %. Наразі чекаємо відповідну державну комісію, яка зафіксує руйнування та встановить чіткі цифри для подальшої відбудови закладу».

Василь Чмелюк додає, що керівництво університету вже розпочало роботу із залучення донорських та грантових коштів на його відбудову й реновацію. Треба встигнути до настання зими полагодити дах і вставити вибиті вікна, щоб будівлі далі не руйнувалися.

МЕШКАНКА ВИШГОРОДСЬКОГО РАЙОНУ ПОКАЗАЛА, ЯКИМ Є ЇЇ БУДИНОК ПІСЛЯ ОБСТРІЛІВ

«Оперативна Україна інфо», 05.07.2022 р.

Понад три місяці тому ЗСУ звільнили від російських окупантів Вишгородський район на Київщині. Від запеклих боїв у цій громаді дуже постраждало селище Іванків.

Місцева жителька 51-річна Лариса Даниленко погодилася показати нашим кореспондентам, на що перетворився її добротний будинок. Зустрічаємося біля обійстя жінки за адресою вулиця Івана Проскури, 89/3. Господиня відразу починає розповідати про те жакіття, яке з родиною пережила від перших днів російської агресії: «До селища вороги йшли з Чорнобиля. Прямували по нашій трасі. Гуркотіла важка техніка. У цей час ми перебували вдома. А 25 лютого вже почалася окупація. Тоді й був великий обстріл. Зовсім низько літали їхні літаки. Вибухали гранати. Ми вирішили покинути будинок і заховатися в підвалі. Ще сповна не усвідомлювали, наскільки все небезпечно».

Але до сховища жінка з чоловіком і двома доньками не встигли дібратися. Їм завадив потужний вибух. «Вибухова хвиля знесла нас із ніг. Отямившись, побачили, що в нашу оселю влучив снаряд. Він розніс її на частини. Пошкодив наше майно. Згоріло все, що мали», – із боєм у голосі розказує пані Лариса. Показує дірки в паркані, які лишилися від осколків. Після цього запрошує на подвір'я. Біля понівеченого будинку бачимо пральну машину

й холодильник: їх викинуло вибуховою хвилею на вулицю. Звісно ж, про їхню справність годі й говорити. Поряд на землі лежать вхідні двері. «Ось тут ще недавно була кухня. Стояла плита, на якій готувала їсти, пекла пиріжки... Далі були дві спальні й зала. Навіть меблі не вціліли. Згорів і весь наш одяг. Нічого тепер немає...» – тамує сльози жінка. Її сім'я позбавлена елементарних умов для проживання. Тимчасом перебиваються в родичів. Тож редакція ІА «Оперативна Україна інфо» просить усіх небайдужих за можливості допомогти цій родині.

* * *

Браті?! Нічого немає в нас спільного!
Ви нелюди, підлі створіння, потвори!
Смерть принесли від свого божевільного,
Щодня тільки множите горе.

Орки, навіщо прийшли? Скажіть?!
Щоб ви усі передохли!!!
Кулі влучають в дітей й матерів...
Щоб вам ті руки відсохли!

Кров'ю вмивається рідна земля,
Ракети летять звідусюди...
Небо закрити світ не спішить...
Ми ж жити хочемо, люди!!!

Знову сирена... Треба в підвал...
Ранок настане вчергове!
Вірю, Україно, здолаєш усе!
Буде в нас щастя ще море!

12.03.2022